

Шлях до успіху

У третю неділю листопада ми щороку відзначаємо День працівників сільського господарства. Мабуть, тому героєм рубрики «Шлях до успіху» став Володимир Пилипович Ревко – керуючий Сухівецькою філією ЗАТ АПК «Зоря».

Ревко Володимир Пилипович народився і виріс у Сухівцях. Робочий день у нього починається задовго до сходу сонця, бо він має власне господарство, яке потребує догляду. Всюди можна зустріти керуючого. Його узик то на фермі, то на тракторній бригаді, то на току, а то в полі.

Частий гість він і у рідній школі. Склалося так, що сільські школи зараз борються за виживання самотужки. Восени 2004 року заробили школярі кошти на збиранні кукурудзи, і придбала школа принтер до старенького комп'ютера. У 2005 році попрацювали на збиранні цукрових буряків – і купили музичний центр із системою караоке і телевізором. Вдячна школа за можливість заробити якісь кошти Сухівецькій філії ЗАТ АПК „Зоря”, але, насамперед, особисто керуючому Володимиру Пилиповичу. Завдяки наполегливості Пилиповича та за підтримки правління ЗАТ АПК «Зоря» побачила світ невелика книжечка про Сухівці .

За плечима у Ревка В.П. уже чималий досвід. Поважають і цінують його односельчани. Володимир Пилипович був депутатом Рівненської районної ради кількох скликань. 31 жовтня 2010 року земляки знову обрали його депутатом районної ради. Отже, довіряють.

Яким був його шлях до успіху? Що є найбільшим успіхом Пилиповича?

Колеги кажуть про Ревка: «Безумовно, він великий патріот свого підрозділу». Але це закономірно. Він – сухівлянин з діда-прадіда, кожне поле, кожен лісок чи горбочок з дитинства йому знайомі. Ще в далекому 1975 році він почав шоферувати в тодішньому колгоспі «Іскра», до якого належали Сухівці. Техніка йому завжди подобалася, тому вступив без відриву від виробництва на навчання в Мирогощанський радгосп-технікум. Далі була робота механіка, очолив автогараж. На початку 90-х років у Сухівцях люди вирішили організувати своє господарство, а очолити його доручили Володимиру Ревку. Назвали господарство «Мир».

Новою віхою став рік 2001. Володимир Пилипович завжди говорить, що Сухівецьке відділення як виробнича одиниця збереглося лише тому, що з початку 2001 року працює в складі агрокорпорації «Зоря». Відтоді не змовкають звуки життя у селі: гудуть дойльні апарати на фермі, гуркотять трактори, машини, засіваються поля. Люди мають роботу і поважають свого керівника, про якого по-старому найчастіше кажуть: наш голова. Він – Хлібороб з великої літери. Він любить поле, любить працю, поважає труд своїх земляків. Сухівці можуть пишатися, бо мають такого господарника. Але чи є це його найбільшим успіхом у житті? Можливо, найбільший успіх Володимира Пилиповича – це його доньки, які здобули потрібні людям професії, створили сім'ї і радують дідуся онуками?

